

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 292/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť I. H., H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 171/1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. H. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. septembra 2009 doručená sťažnosť I. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 171/1998.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

„Dňa 9. 2. 1998 podal som na Okresnom súde v Bardejove žalobu o finančné vyrovnanie, nakoľko po úspešnom konaní 4 C 25/94 žalovaný mi nevyplatil v plnej výške nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru.

Na žalobcu (správne má byť žalovaného, pozn.) bol vyhlásený konkurz č. k. 351/1998 – dňa 28. 10. 1998. Súd následne konanie v tejto veci zastavil.

Mám za to, že mal vo veci konať. Nekonal odmlčal sa až do roku 2004. Žalobca (správne má byť žalovaný, pozn.) bol stále v konkurze.

Potom ďalej konal, žalobca (správne má byť žalovaný, pozn.) sa nedostavoval na pojednávania, ospravedlňoval sa za svoju neúčast'. Nakoniec konkurz skončil a výpisom žalovaného z registra súd konanie zastavil...“

V nadväznosti na uvedené je sťažovateľ toho názoru, že v napadnutom konaní okresného súdu „4 C 171/1998 došlo k porušeniu ústavného práva čl. 48 ods. 2 teda práva na prerokovanie mojej právnej veci o finančné vyrovnanie bez zbytočných prieťahov.

Súd svojim konaním aj nekonaním dotiahol vec podanej žaloby o finančne vyrovnanie do 11. roku, keď žalovaný už zanikol, a preto žalobu vo veci zastavil.

Z toho to dôvodu a v zmysle čl. 127 ods. 3. domáham finančného zadosťučinenia vo výške požadovaného finančného vyrovnania 3.748, 99 Eur.

Za prieťahy a následné zastavenie konania ako finančné zadosťučinenie vo výške 3.749,--Eur.“

3. Ďalej sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov na konanie pred ústavným súdom, ktorú odôvodnil tým, že je „dlhodobo nezamestnaným a jediným zdrojom príjmu je dôchodok manželky I. vo výške 342,70 Eur“.

II.

4. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd

vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

5. Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh, ako aj dopytu na okresnom súde zistil, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred okresným súdom, ktorý uznesením č. k. 4 C 171/1998-245 zo 16. februára 2009 konanie vo veci zastavil.

Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Co 71/2009 z 25. mája 2009 bolo napadnuté uznesenie okresného súdu zo 16. februára 2009 potvrdené.

Uznesenie okresného súdu č. k. 4 C 171/1998-245 zo 16. februára 2009 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Co 71/2009 z 25. mája 2009 nadobudlo právoplatnosť 30. júna 2009.

6. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte citovaného ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty na včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

7. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ podanou sťažnosťou napáda prieťahy v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 4 C 171/1998, v ktorom okresný súd rozhodol 16. februára 2009 (uznesením č. k. 4 C 171/1998-245), pričom predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 2. septembra 2009. Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 171/1998, treba uviesť, že sťažnosť bola podaná oneskorene, teda po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Na okresnom súde bolo napadnuté konanie ukončené uznesením o zastavení konania zo 16. februára 2009, pričom sťažovateľ sa o prípadných prieťahoch v konaní pred okresným súdom mohol dozvedieť najneskôr doručením tohto rozhodnutia a sťažnosť doručil ústavnému súdu až 2. septembra 2009, t. j. nepochybne dávno po uplynutí zákonnej 2-mesačnej lehoty, preto bola sťažnosť podaná oneskorene.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

9. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že aj keby sťažnosť ústavnému súdu bola podaná v lehote, bolo by ju potrebné odmietnuť z dôvodu, že sťažovateľ v prerokúvanej veci nepodal sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu.

10. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale ju odmietol pre oneskorenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a z toho dôvodu už bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2009